

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תרפג

עש"ק פ' מטות-מסעי, מבה"ח מנחם-אב ה'תשס"ז

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ז שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

IN LOVING MEMORY OF OUR DEAR FRIEND

Reb Mordechai ben Reb Shaul ע"ה Staiman

Passed away on 22 Tamuz, 5763

ת. נ. צ. ב. ה.

DEDICATED BY

Rabbi & Mrs. Yosef Y. and Gittel Rochel שיחיו Shagalov

נדפס ע"י הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי זוג' מרת נחמה פייגא
וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובנם נתן הלוי שי' לאבקובסקי,
מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחווה מוסיא שיחיו שגלוב

ב"ה

3 דבר מלכות

בודאי כבר הגיע הזמן שתתקיים ההלכה בפשטות / משיחת ש"פ ממות מסעי התש"ז

7 זמן הגאולה

הוראת המשנה: תפעל אצל הקב"ה שיצאו כבר מהגלות! / פ' השבוע באור הגאולה

10 המעשה הוא העיקר

לימוד הל' בית הבחירה בלי להתחשב בגלות / הוראות למעשה בפועל

12 ניצוצות של משיח

אזהרה ובקשה: לא להכנס לויכוח עם המלעיגים / קטעים קצרים ופתגמים בעניני גאולה

14 כתי"ק - פרסום ראשון

לערך הכנות מתאימות לשנת העמיטה / צילום מהגהת הרבי על שיחת ש"פ מטורם התשמ"ז

המדור "המעשה הוא העיקר" מוקדש לעילוי נשמת החייל בצבאות השם דותן ישראל ע"ה בן - יבדלו לחיים טובים ארוכים - אברהם וסילבי שיחי ואנונו נפטר ביום כ"ט ניסן ה'תשס"ז - ת. נ. צ. ב. ה. יה"ר שתיקף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמתית והשלימה נתנם על-ידי משפחת מיארה שיחי

לזכות התמימים השלוחים לשיבת "תומכי תמימים - מלך המשיח" פורט לורידייל, פלורידה ולזכות קהילת "מרכז משיח - 770" ולזכות רב הקהילה הרה"ח מרדכי ומשפ' ש"י ענתי

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 917-403-5618

סניף ארץ הקודש: ת. ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טל': 8715-770 (04)

דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

כולל - בענין שהזמן גרמא (אמצע הקיץ) - אז די קינדער וועלכע גע- פינען זיך מאיזה סיבה שתהי' ניט אין א סיבה אדער מחנה קיץ וואס איז דורכ- גענומען בשלימות מיט יראת שמים, אהבת ה' ויראת ה', זאל מען זיך משי- תדל זיין אז זייערע עלטערן זאלן זיי גע- בהקדם אהינצו שיקן, עכ"פ פאר דער גע- געבליבענער צייט פון זומער.

כ"ק

און דערנאך - משתדל זיין, אז צו דעם קומענדיקן לערן-יאָר זאלן די עלטערן שיקן זייערע קינדער אין א חדר אדער ישיבה וואס גיט א חינוך הכשר וחינוך על טהרת הקודש.

(א דבר מיוחד בשנה זו:

שטייענדיק פּעריכ שנת השביעית - וואס אז א סגולה אדיר כללות ענין הגלותי - איז א זמן המתאים צו מאכן די הכנות המתאימות לפי המקום וה- אנשים (ווי אנדערע האבן שוין אנגע- הויבן טאן ותכוא עליהם ברכה) צו דער קומענדיקער שנת השביעית.

ז"ע
ז"ע
ז"ע

וואס דאס איז א ענין גדול ביותר, כמארזילי' אז שומרי שביעית זיינען גבורי כח עושיי' דברוי' לשמוע בקול דברוי'.

א
ד

וואס די מעלה איז שטארקער וב- הדגשה בא שומרי שביעית כפשוטו, וועלכע זיינען גבורי כח בפועל, מערער ווי בא די וואס געפילען א היתר בנוגע לכבוד פּרטים וכ'.

ל' צ"א

און סיי בארץ סיי אין חוץ לארץ - צו מאכן א פרוכט, כמדובר כמ"ס" ע"פ פס"ד השו"ע (און-דאדה"ז).

א

לערוך הכנות מתאימות לשנת השמיטה

בעמדנו ערב שנת השמיטה ובקשר עם ימי הקיץ, הבאנו בזאת צילום נדיר מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ מטות-מסעי ה'תשמ"ו – בענין ההכנות הדרושות לשנת השמיטה וכן בנושא מחנה קיץ לילדים (נדפס בלקו"ש חכ"ח ע' 288)

פענוח הצילום (הכתי"ק בא בהדגשה):

כולל – בענין שהזמן גרמא (אמצע הקיץ) – אז די קינדער וועלכע געפינען זיך מאיזה סיבה שתהי' ניט אין א סביבה אָדער מחנה קיץ וואָס איז דורכגענומען בשלימות מיט יראת שמים, אהבת ה' ויראת ה', זאָל מען זיך משתדל זיין **כדרוש** אז זייערע עלטערן זאָלן זיי בהקדם אַהינצו שיקן, עכ"פּ פאַר דער געבליבענער צייט פון זומער.

און דערנאָך – משתדל זיין, אז צו דעם קומענדיקן לערן-יאָר זאָלן די עלטערן שיקן זייערע קינדער אין אַ חדר אָדער ישיבה וואָס גיט אַ חינוך הכשר וחינוך על טהרת הקודש. (ט) אַ דבר מיוחד בשנה זו:

זייענדיק אַ יאָר ערב שנת השביעית – וואָס שמירתה איז פאַרבונדען מיט כללות ענין הגלות – איז אַ זמן המתאים צו מאַכן די הכנות המתאימות לפי המקום והאנשים (ווי אנדערע האָבן שוין אָנגעהויבן טאָן ותבוא עליהם ברכה) צו דער קומענדיקער שנת השביעית.

וואָס דאָס איז אַן ענין גדול ביותר, כמרז"ל אַז שומרי שביעית זיינען "גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו",

[וואָס די מעלה איז שטאַרקער ובהדגשה באַ שומרי שביעית כפשוטו, וועלכע זיינען "גבורי כח" בפועל, מערער ווי באַ די וואָס נוצען אַ היתר בנוגע לפרטים וכו'];

און סיי באַרץ סיי אין חוץ לאַרץ – צו מאַכן אַ פּרוּזבול, כמדובר כמ"פ ע"פ פס"ד השו"ע (און – דאדה"ז).

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה נדבתי בנס - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיהיו

בודאי כבר הגיע הזמן שתתקיים ההלכה בפשטות - שהגאולה באה מיד ממש

שלושת השבועות מחזקים ומעוררים כל יהודי שאריכות הגלות צריכה להביא לא לידי יאוש ח"ו -כי-אם אדרבה - להכרה בעלי' הנפלאה שתהי' כתוצאה מהגלות • והכרה זו צריכה להתבטאות בפועל בתוספת חיזוק אצל כאו"א בכל עניני תורה ומצוות והוספה שלא בערך בידיעה כי אין מה להתפעל מחושך הגלות • צריך להשתדל להוסיף בלימוד התורה וקיום המצוות בהידור בכל אופן האפשרי אולי תהי' השתדלות זו הדבר שיכריע את קו המאזנים לכף זכות ויביא תשועה והצלה לו ולכל העולם כולו • משיחת ש"פ מטות-מסעי מבה"ח מנחם-אב ה'תש"נ - בלתי מוגה תרגום מאידית

א. [.] ענין הירידה גדולה בגלות והעלי' גדולה שבאה מזה – מרומז גם בתוכן השמות דפ' מטות-מסעי:

בני ישראל' מצויינין בפרשתנו בשם "מטות" כי זה מורה על מקל שהוא קשה וחזק, שאי-אפשר לכופפו, כיון שזה ענף שכבר נכרת מהעץ והתייבש ולא נשאר בו לחלוחית מיניקת האילן (שלא כ"שבט" שכולל גם ענף רך, כי יש בו עדיין משהו מיניקת האילן).

בעבודת האדם ה"ז מורה על הירידה

דנשמה בגוף, עד להירידה בגלות, כאשר לא ניכר בגלוי הקשר של ה"מטה" עם מקורו ב"אילנא דלעילא", עד שזה מביא למצב של "מטות" לגרירותא, תוקף בההעלם והסתר דהגלות (שבהירידה לא ניכרת העלי' שתהי' מזה אח"כ); אמנם על-ידי-זה נפעל בבנ"י ענין ה"מטות" למעליותא – חיזוק ותוקף חדש בעבודת האדם בכל עניני תומ"צ, ולא מתפעלים מכל ההעלמות והסתרים בזמן הגלות, בדוגמת "מטה" שהוא חזק וקשה ואין בו שינויים.

"מסעי" רומז על הירידה בגלות, (מ"ב) המסעות במדבר רומזים על המסעות ב"מדבר

(1) בהבא לקמן – ראה לקו"ש חכ"ח ע' 281 ואילך. וש"נ.

העמים" במשך זמן הגלות²; אבל הכוונה בכל המסעות – "אלה מסעי" לשון רבים – היא: "לצאת מצרים", מלשון מיצר וגבול. ולכן נקראים כולם "אשר יצאו מארץ מצרים", כי היציאה מכל המיצרים וגבולים מסתיימת דוקא עם החני' בירדן ירחו, שמרמזת על הגאולה שע"י משיח (ירחו – מורח³ ודאין)⁴.

ולכן הרי זה פועל בבנ"י תוקף וחיוק בקיום התורה והמצוות – כסיום פ' מסעי וספר במדבר וכל הד' ספרים הראשונים – "אלה המצוות והמשפטים אשר צוה ה' ביד משה אל בני ישראל בערבות מואב על ירדן ירחו", שעוד בעמדנו בסוף זמן הגלות (ערבות מלשון ערב וחושך הגלות), "על ירדן ירחו", מוכנים תיכף להיכנס לארץ ישראל בגאולה האמיתית והשלימה, מתחזקים ב"אלה המצוות גו".

ב. הוראה שכאו"א יכול ללמוד מזה:

שלושת השבועות מחזקים ומעוררים כל יהודי, שאריכות הגלות צריכה להביא, לא לידי יאוש ח", כי-אם אדדבה – להכרה בעלי הנפלאה ("געוואלדיקער געוואלד למעליותא עלי") שתהי' כתוצאה מהגלות⁵.

וההכרה בזה צריכה להתבטאות בפועל בתוספת חיזוק אצל כאו"א בכל עניני תורה ומצוות (אלה המצוות גו'), והוספה שלא ע"ד הרגיל (לעומת הירידה שלא ע"ד הרגיל של שלושת השבועות ושל גלות זו הארוכה), בידיעה כי אין מה להתפעל מחושך הגלות, ואדרבה – ע"י ההוספה בתומ"צ יבטלו לגמרי את הגלות, ויביאו את הגאולה האמיתית

(2) ראה לקו"ת פרשתנו ד"ה אלה מסעי וביאורם.
(3) סנהדרין צג, ב.
(4) לקו"ת שם.

(5) וכמרומו גם בשבת מברכים מנחם-אב, שנקרא "מנחם אב" (ולא אב מנחם), אף שהשם בתורה הוא "אב" (ו"מנחם" הוספה לאחרי זה) – כי העיקר הוא מנחם, הנחמה על הגלות, והמנחם הוא ע"י אב, אב (מקור) הרחמים. וראה לקו"ש חכ"ג ע' 214 ואילך.

והשלימה.

והיות שאין אתנו יודע עד מה⁶ (בהגלות), הדבר שידוע כן – שצריך להתווסף ענין מסויים בתומ"צ שעד-עתה לא נעשה עדיין, ולכן צריך להשתדל להוסיף בלימוד התורה וקיום המצוות בהידור בכל אופן האפשרי, אולי תהי' השתדלות זו הדבר שיכריע את קו המאזנים לכף זכות ויביא תשועה והצלה לו ולכל העולם כולו (כפס"ד הרמב"ם הידוע⁷).

כולל ובמיוחד – הפעולות ב"יפוצו מעיינותיך חוצה", גילוי המעיינות גם במקום שהוא חוץ ממקום המעיינות, מקום שע"פ טבע אין לו (מצ"ע) שום שייכות עם מעיינות, להביא גם לשם את המעיינות עצמן באופן דיפוצו; שע"יז אתי מר דא מלכא משיחא⁸.

ג. בין הענינים שהזמן גרמא שיכולים וצריכים להוסיף בימים אלה (כמדובר כמ"פ): בתשעת הימים (מראש חודש מנחם אב עד תשעה באב, ועד בכלל) יעשו סיומים במסכתות הש"ס וכדאי לפרסם זאת בכל מקום האפשרי.

אשר, על-ידי עשיית "סיום" בתורה, נעשה "סיום" מכל הענינים בעולם, כולל גם ובעיקר – סיום הגלות, מתחיל מסיום על "גלות" שבתורה, הספיקות ומחלוקות בתורה (שנוצרים "מסטר דרע"⁹), וע"יז – סיום הגלות כפשוטה.

[ולהוסיף, שענין זה מרומו בתחלת וסיום הש"ס: "מאימתי קורין את שמע ערבין", שבה"ע רבין" דגלות ישנה (הקריאה) הגילוי דקריאת שמע, שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד, וזה נפעל ע"י "מאימתי" מלשון אימה

(6) תהלים עד, ט.

(7) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

(8) אגה"ק הידועה דהבעש"ט – נדפסה בס' כתר שם טוב בתחלתו. ובכ"מ.

(9) לשון הרעיא מהימנא (זח"ג קכד, ב). הובא באגה"ק סכ"ו.

להזהר מתסמונת ה"שעון"...

נהגו פעם לומר על השעון, שהוא הולך והולך אך אינו זז ממקומו...

הרי "ימים יוצרו ולא אחד בהם", הקב"ה נותן לבן-אדם ימים קצובים לפי-מידה, ולא נותן לו אף יום יותר או פחות, ובכל יום עליו לפעול משהו.

במילא יש לידע, שככל שלא עשו כלום והיכן שרק אוחזים, אין להסתפק בזה ויש לעשות יותר, ובאם נעצרים – נמצאים במצרים. והרי צריכים לצאת ממצרים ולנסוע הלאה, עד שיבואו לירדן ירחו, דמורח ודאין, בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו.

(משיחת ש"פ מטות, מבה"ח מנ"א ה'תשי"ד - בלתי מוגה)

בסוף זמן הגלות אין זמן לחכות בין מטות למסעי...

והנה, כאשר נמצאים בסוף זמן הגלות, בסמיכות ממש לביאת משיח צדקנו ("אָט אָט קומט משיח") – אין זמן לחכות ולהמתין משך זמן בין הענין ד"דבר ה' זו הלכה" ("מטות") ל"דבר ה' זה הקץ" ("מסעי"), היינו, שבשבת א' קורין פ' מטות ובשבת הב' קורין פ' מסעי, אלא מ"דבר ה' זו הלכה" באים תיכף ומיד ל"דבר ה' זה הקץ" – "מטות-מסעי" ביחד.

(משיחת ש"פ מטות-מסעי, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

מנהג חב"ד שאין מפסיקין בקריאת המסעות – זהו הענין ד"משיח נאו"

מנהג חב"ד שאין מפסיקין בקריאת המסעות, אלא קורין את כולם בחדא מחתא – שזהו כללות הענין ד"משיח נאו", היינו, שאין זמן להפסיק באמצע המסעות, לקרוא קרוא נוסף שיברך ברכה נוספת לפני' ולאחר' – שהרי צריכים לבוא תיכף ומיד – "נאו" – ל"ירדן ירחו" (סיום כל המסעות). ומכיון שכן – הרי אי אפשר להמתין עד שיברכו ברכה נוספת, "אשר בחר בנו מכל העמים כו'", שהרי הבחירה היתה באופן שילכו את כל המסעות בחדא מחתא, ויבואו תיכף ומיד – "מיד הן נגאלין" – ל"ירדן ירחו", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, "דמורח ודאין".

(משיחת ש"פ מטו"מ, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

המדור מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולא"ה ע"ה בלוי

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חיי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל – נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

אזהרה ובקשה: לא להכנס לויכוחים עם המלעיגים

[. .] צריכים לקרב כל יהודי, ולא להתפעל מהמלעיגים שצוחקים וכו' – שלא יתווכחו איתם, ולא יכנסו איתם לשקו"ט, לא הם ולא המונם, כי מה שהם מקשים קושיות וכו' זה לא מפני שהם רוצים תירוץ, אלא רצונם הוא רק להקשות קושיא.

לכן באה בזאת אזהרה ובקשה, לא להכנס איתם לשקו"ט וויכוחים וכו' לגמרי, כיון שפנימיות התורה "עץ חיים היא", ש"לית תמן לא קושיא ולא מחלוקת וכו'", כמבואר באגה"ק (סי' כו).

(תרגום חפשי משיחת ש"פ מטו"מ, מבה"ח מנ"א ה'תשל"ו - בלתי מוגה)

ביטול הגלות מפני שזעזעם של בני נוגע לעצמות ומהות!

. . כאשר יהודי מתפלל להקב"ה ומבקש צרכיו – אין זה משום שהוא מרגיש שדבר זה חסר אצלו, אלא משום שחסרון זה נוגע לעצמות ומהות, מצד בחירתו בגוף הגשמי.

ועד"ז מובן בנוגע לתפלת ובקשת בני"י שהקב"ה יבטל את כללות ענין הגלות – שתפלה ובקשה זו אינה מפני שבני"י מצטערם מענין הגלות, אלא מפני שזעזעם של בני"י (צער הגוף הגשמי) נוגע לעצמות ומהות!

(משיחת ש"פ מטו"מ, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

"לא יחל דברו"

ויה"ד – והוא העיקר – שבעמדנו בהתחלת ימי בין המצרים יהפכו ימים אלה לששון ולשמחה ולמועדים טובים, בפרשת פינחס זה אליהו, ולפני התחלת הקריאה בפ' מטות ע"ד הציווי ד"לא יחל דברו", ועאכו"כ הדיבור של כאו"א מבני"י (האנשים והנשים והטף) וכו"כ פעמים בכל יום ויום אודות ביאת משיח צדקנו, שבודאי נותן להם הקב"ה את האפשרות לקיים הציווי "לא יחל דברו" – עי"ז שתיכף ומיד ממש ("לא עיכבן כהרף עין") מראה באצבעו ואומר זה, הנה זה פינחס זה אליהו, והנה זה דוד מלכא משיחא, שבא וגאלנו והולחנו קוממיות לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש ולבית המקדש, אמנן כן יהי רצון. (קטע משיחות יום ג' פ' פינחס, י"ז תמוז (יהפך לשמחה) וש"פ פינחס, כ"א תמוז ה'תש"נ - מוגה)

ויראה (כפירוש רב אברהם המלאך¹⁰). ומזה באים לסיום הש"ס – "כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא, שנאמר הליכות עולם לו, א"ת הליכות אלא הלכות", שע"י לימוד התורה (הלכות) נעשים בעה"ב על העולם, עד שמביאים – בהיותו לומד הלכות כפשוטו, יהודי בריא בגשמיות – לעולמך תראה בחיין¹¹ דוקא "עולם הבא" בפועל (כולל – גילוי עולם התחי), בגאולה האמיתית והשלימה.

ולהוסיף: תוס' על אתר מפרש "אית ספרים דלא גרסינן ל'י, מיהו בפירוש רש"י איתא, ור"ת הגיהו¹² בספרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל בהלכתא, מייתי לה לסיים בדבר טוב כו', שכן מצינו בנביאים הראשונים שסיימו דבריהן בדברי שבח ותנחומין", שמזה רואים את ענין השלום בתורה בין רש"י ותוספות (הגם שברוב המקומות יש חילוק ביניהם עד שבכמה מקומות שמחלוקת ביניהם)¹³, ז.א. שנעשה שלום במקום של מחלוקת. וזה גם מתאים ומרומז בסיום דברי התוס' – "לסיים בדבר טוב כו' בדברי שבח ותנחומין", שנחמה מורה על המעלה דאתהפכא.

(10) ראה סה"ש תש"ד ע' 66.

(11) ברכות יז, א. וראה תניא פי"ד.

(12) וי"ל, כי ר"ת ה'י נכדו של רש"י, ונאמר "עטרת זקנים בני בנינים", ולכן "בכחו" להג'י דברי רש"י.

(13) ולהעיר מהר"ת בכ"מ גפ"ת, גמרא פירוש רש"י* תוספות, היינו שתוס' הוא פירוש ובפ"ע מפרש"י.

(* וי"ל שרש"י נרמז באת"פ: (ר"ת פירוש) ולא ר' (ר"ת רש"י) וכי"ב, כי ענינו של פרש"י הוא פירוש סתם (- הפשוט) בגמרא.

ד. ועוד והוא העיקר: לאחר כל הדיבורים והסברים וכו' – בני"י מוכנים לה"רכוש גדול" שבא על-ידי אריכות הגלות¹⁴, למעלה מ-1900 שנה, והרי בודאי כבר הגיע הזמן, שמתקיים בפשטות – שזהו תוכן כל הלכה – הפס"ד הלכה העיקרית (של "כל השונה הלכות") – שהגאולה באה תיכף ומיד ממש,

ולפני זה מתגלה איך שמטרת ענין הגלות הוא רק בכדי להוסיף שלימות בבני"י, ע"ד הפס"ד של שלמה המלך¹⁵ בנוגע לב' נשים שכל אחת מהן טענה כי הילד שייך לה – שהילד, "נער ישראל ואוהבהו"¹⁶, צריך להישאר שלם, כל אחד ואחת ממש ממש, וכל הנתנית-מקום לטענה, אפילו קא-סלקא-דעתך בעלמא בזה, שצ"ל ח"ז גזירה על יהודי אחד ויחיד בקצה הארץ ובקצה הגלות, ע"י ענין הגלות, אינה אלא בכדי להוסיף בהילד את המעלה דאתהפכא מגולה לגאולה שנפעלת עי"ז – ע"ד לאתבא צדיקא בתיובתא, שגם הילד האחד והשלם יש בו ב' המעלות של עבודת הצדיק ועבודת התשובה, ועוד וגם זה עיקר – שע"י הטענה יוצא-לאור הפס"ד ובירור ש"תנו לה הילוד החי גו' היא אמו", שכל בני"י – טף נשים ואנשים – בנים אתם להוי' אלקיכם¹⁷, להקב"ה,

וכל בני"י, בשלימות, נשמות בגופים, יוצאים מהגלות, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ותיכף ומיד ממש, ויוצאים מהגלות בריקוד – מתוך שמחה וטוב לבב.

(14) ראה ברכות ט, ריש ע"ב.

(15) מלכים-א ג, טז ואילך.

(16) הושע יא, א.

(17) ראה יד, א.

למרות שמשיח יבנה את ביהמ"ק⁵ – יוכל כל יהודי להוסיף איזה פרט כיצד לבנותו ע"פ מש"כ בהלכות בית הבחירה להרמב"ם.

עד – שכאשר משיח יבנה את ביהמ"ק, ופרט אחד לא יתאים למש"כ בהלכות בית-הבחירה להרמב"ם – יוכל כל יהודי לגשת למשיח צדקנו ולשאול אצלו – בהקדים שעם כל הכבוד למשיח צדקנו, שהוא מ"שמונה נסיכי אדם" ו"שבעה רועים"⁶ וכו' – אך לכאורה, בפרט מסויים משיח צדקנו לא בנה את ביהמ"ק כפי שמונן מהרמב"ם – ואם-כן, "מהיכן דנתוני" לשנות מפסק הרמב"ם!?

שהרי "תורה לא בשמים היא"⁷ ו"לא הביישן למד"⁸ – ואם ליהודי יהי' ספק באופן בניית ביהמ"ק ע"י משיח צדקנו, הוא יכול וצריך לשאול אצלו.

ובודאי שלמשיח לא תהי' שום תרעומת או רוגז עליו – מאחר וידע שדרך לימוד התורה היא באופן ש"לא הביישן למד" – ובמילא בודאי יענה לו על שאלתו.

* * *

ד. והעיקר הוא – להשתדל בימים אלו ללמוד את החלק בתורה שקשור עם הל' בית הבחירה, ולפעול זאת גם על כל שאר היהודים, כי עי"ז בונה כל יהודי את ביהמ"ק אשר הוא היסוד דכל העולם כולו, כמבואר בדברי חז"ל⁹ שבקדש הקדשים בביהמ"ק על הר הבית היתה אבן השתי' ש"ממנה הושתת העולם".

כלומר, כאו"א שלומד הל' בית הבחירה – הרי הוא בונה את ביהמ"ק לכל העולם כולו!

ולכן, צריכים בימים אלו לצאת לרחוב, למצוא יהודי ולומר לו: הקשב – עליך לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו! וזאת יעשה עי"ז שילמד את החלק בתורה שקשור עם בנין ביהמ"ק.

ה. וכאשר טוען שאינו יודע אל"ף בי"ת עדיין, הוא עוד לא יודע את האל"ף בי"ת של יהדות! אומרים לו, שכל חשבונות אלו אינם תופסים מקום כאשר אתה צריך לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו!

ובאם אינך מבין את החלק בתורה שקשור עם בנין ביהמ"ק בלשון-הקודש – תלמד את תוכן הדברים בלשון אחר, אבל אתה מוכרח לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו!

וכאשר יודעים שע"י לימוד החלק בתורה שקשור עם בנין ביהמ"ק כאו"א בונה ביהמ"ק לכל העולם כולו – נופלים כל החשבונות שעלולים להיות מהעדר מנוחת הגוף והנפש, שהרי במה נחשבים חשבונות אלו לגבי בניית ביהמ"ק לכל העולם כולו, ש"ממנו הושתת העולם!"

ומוסיפים ואומרים לכל יהודי שע"ז פועל ש"הפכו ימים אלו לששון ולשמחה ולמועדים טובים"¹⁰, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בקרוב ממש.

(8) אבות פ"ב מ"ה.

(9) יומא נג, ב – במשנה. נד, ב.

(10) זכרי' ה, יט. וראה רמב"ם הל' תעניות בסופו.

(5) ראה רמב"ם הל' מלכים רפ"א וסופו.

(6) ראה סוכה נב, ב. וראה סה"מ השי"ת ע' 254

(אג"ק כ"ק אדמו"ר שליט"א ח"ג ע' שלא) בהערות.

(7) נציבים ל, יב.

המדר "דבר מלכות" מוקדש

לעילוי נשמת אורי אהרן יואל ב"ר יוסף ארי' לייב ז"ל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה יח"ד שתיכף ומיד ממש יקויים העידו "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות כל משפחתם שיהיו – לשפע ברכות עד בלי די:
אורי אהרן יואל בן מינדל זוג' בתנ"ה רות בת שרה - לזרעא חי' וקיימא
רחל יפה בת מינדל ושושנה חסיה בת מינדל - לזיווג הגון
דוד יעקב בן מינדל - לרפואה שלימה בגשמיות וברוחניות ולזיווג הגון

ברכישת חנוכי שנתית תקבלו אי"ה מנדי חודש בדואר:

העלון החודשי "זכרונות"	הירחון המרתק "חנינוך בדרך המלך"	4 חוכרות "דברנו לכות" לנושך כל החודש	4 קונטרסים "יחי המלך" לנושך כל החודש

לרכישת חנוכי: chinuch@015.net.il | 03-9600667 | 03-9607219 פקס

תורת החינוך החב"די

קלטות שמע, דיסקים לצפייה וחבורות קריאה של הרצאות ומאמרי חינוך מאת רבנים, משפיעים ואנשי חינוך

הרב מרדכי שמואל אשכנזי • הרב יוסף הכט • הרב מנחם מענדל גלובוסקי
 הרב יוסף יצחק יעקבסאן • הרב יצחק ערד • הרב מרדכי רוטנשטיין • הרב שמעון וייצהנדלר • ועוד

להזמנת קטלוג חינם -

טל: 03-9600667, פקס: 03-9607219.

ת"ד 72915, כפר חב"ד

chinuch@015.net.il

ניתן להזמין מספר רב של הרצאות בדיסק אם-9י-3 חסכוני.

חובה לכל הורה ומחנך

לימוד הל' בית הבחירה בלי להתחשב בגלות

ג' קטעים* בענין לימוד הל' ביהב"ח – משיחות: ש"פ מטות-מסעי ה'תשל"ו,
ש"פ מטו"מ ה'תשמ"מ וש"פ מטות ה'תשמ"א – בלתי מוגה

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. כאשר יהודי לומד ענינים אודות בית המקדש, רואה זאת אפילו הגוי – באם הוא לומד באנגלית, שהרי אפשר ללמוד זאת בכל שפה, העיקר נוגע התוכן.

עד"ז – הולך לו יהודי כשהוא מהורהר או ממלמל משהו. שואל אותו הגוי: מדוע אתה מהורהר? עונה היהודי – שהוא מודאג כמה הם המדות של ביהמ"ק.

שזהו ע"ד מה שהי' בזמן המן הרשע, בשעה שהגיע המן למרדכי וראה את התינוקות עוסקים בלהט במשהו, שאלם המן במה הם עוסקים, וענו לו שעוסקים בסוגיא כיצד צריך להקריב את העומר¹;

– ישנו כבר ביהמ"ק, כהן ועומר, הדבר היחיד שמדאיג אותם – איך להקריב את העומר, ואודות גזירת המן כלל לא חושבים!

ואע"פ שהי' שם גם מרדכי ש"ידע את כל אשר נעשה², לא רק למטה, אלא גם מה שנעשה למעלה³, היינו, גודל הגזירה רח"ל, אעפ"כ דאגתו היחידה היתה – דיני הקרבת העומר!

ומה שישנה גזירה על בני" וצריכים לצום, לומר תהילים וכו' – לזה יהי' זמן אחר, עכשיו הוא מתעסק בלימוד הלכות הקרבת העומר!...

ב. עד"ז היום, ש"אין הדבר תלוי אלא בתשובה⁴, וכל הגזירות בטלו כבר – דאגתו היחידה של יהודי היא: מה הם המדות של בית-המקדש!

– הגלות אינה מציקה לו, משיח כבר בא וישנו כבר ביהמ"ק, ולכן הוא לומד מס' מדות. אצלו מציאות הגלות מלכתחילה לא קיימת.

* * *

ג. גם אחרי ביאת משיח יצטרכו ללמוד הלכות בית הבחירה,

(* לפי סדר כתיבתם להלן.)

(3) פרש"י עה"פ – מאסת"ר פ"ז, יט.

(4) סנהדרין צז, ב.

(1) ויק"ר פכ"ח, ו.

(2) אסתר ד, א.

הוראת המשנה: תפעל אצל הקב"ה שיצאו כבר מהגלות!

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. המשנה בפרקי אבות אומרת¹: "עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו".

הענין של "מילי דחסידותא" בזה – יובן ע"פ דיוק הלשון "עשה רצונו כרצונך":

הלשון הרגיל הוא "קיים רצונו" (קיום המצוות) שהולך הן על מצות עשה (בדרך עשי') והן על מצות לא תעשה (בדרך דחי', לא בדרך "עשה"), אך כאן אומר דוקא "עשה רצונו", ע"ד "נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני"².

והענין הוא: "עשה רצונו" הוא מלשון "עושיין רצונו של מקום"³, כמבואר בחסידות⁴ הפירוש בזה – שיהודי פועל רצון חדש אצל הקב"ה (ולא רק מקיים רצון ה' מלפנ"ז).

וזאת אומרת המשנה כאן – בתור "מילי דחסידותא" – "עשה רצונו כרצונך": ע"פ דין יהודי אינו צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה. אבל ע"פ מדת חסידות – "עשה רצונו כרצונך", כלומר, יהודי צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה, שהרצון של הקב"ה יהי' "כרצונך", כרצונו של היהודי.

ב. אחד מהענינים בזה:

למרות שנמצאים בגלות, ובפשטות – כי זה רצון הקב"ה עכשיו שבני ישראל יהיו בגלות, אעפ"כ אומרת לנו המשנה הוראה – ו"טעה בדבר משנה חוזר"⁵ כי לא שייכת טעות במשנה – "עשה רצונו כרצונך":

יהודי צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה, שרצונו של הקב"ה יהי' "כרצונך" של בני ישראל – שצריכים לצאת מהגלות תיכף ומיד!

טוען היהודי, שאין זו הדרך שלו לתבוע ולעורר רצון חדש אצל הקב"ה, לצעוק "עד מתי" ו"זאָל שוין זיין די גאולה"⁶, והוא סומך על הרצון של הקב"ה, שכאשר ירצה, יוציא את בני ישראל מהגלות...

אומרים לו: זוהי ההוראה במשנה – "עשה רצונו כרצונך": תפעל רצון חדש אצל הקב"ה – "כרצונך" – שיצאו כבר מהגלות!

ועי"ז שצועקים באמת שרוצים כבר את הגאולה, וב"דברים היוצאים מן הלב נכנסים את

(* מובאת בקשר עם פרק ב' בפרקי אבות שאומרים בשבת זו. המו"ל.

(1) פרק ב' הלכה ד'.

(2) תו"כ ופרש"י ויקרא א, ט. ספרי ופרש"י פינחס כח, ח.

(3) לשון חז"ל ברכות לה, ב.

(4) ראה לקו"ת אמור לב, ד ואילך. שלח מג, א. א. בלק סט, א. א. ברכה צט, ג. ובכ"מ.

(5) כתובות פד, ב. טוש"ע חו"מ רסכ"ה.

(6) = שתבוא כבר הגאולה.

הלב⁷, "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם"⁸, כולל ללב האדם העליון – פועלים אצל הקב"ה הרצון להוציא את בני ישראל מהגלות!

ג. הרי יכולים לשאול: אמת אמנם ש"עשה רצונך כרצונך" – להוציא את בני ישראל מהגלות – הוא דבר טוב, אבל אולי זה לא קשור לעבודת השם, שהיא העיקר אצל יהודי – "אני נבראתי לשמש את קוני"⁹?

על-כך ממשיכה המשנה – "עשה רצונך כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונך": עשיית רצון חדש אצל הקב"ה (בנדו"ד – להוציא את בני ישראל מהגלות), הוא גופא ענין של עבודת ה' לשמש את קוני – "כדי שיעשה רצונך כרצונך".

ואדרבה, זהו ענין הכי נעלה בעבודת השם – שמתבטאת בעשיית רצון חדש אצל הקב"ה – הענין ד"רעוא דרעוין"!

במילא אומרים ליהודי: לשם מה אתה צריך לעסוק בעבודת השם בענינים שבאים למטה בעולם ע"י ספירות, מסכים, פרסאות וצמצומים, באופן של שבירה, נפילה וירידה כו' – כאשר ביכולתך לעבוד את הקב"ה בענין ד"רעוא דרעוין", היינו, לעשות רצון חדש אצל הקב"ה שיוציא את בני ישראל מהגלות וכיו"ב, ובל' המשנה: "עשה רצונך כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונך"!

ד. מזה מובן, שאם ישנו פרא-אדם ("א ווילדאק") הבא בטענה שעוד לא יכולים לצאת מהגלות כי ההוא עדיין לא ראוי לזה והשני ג"כ לא ראוי, ושהקב"ה רוצה שבני ישראל ישארו עוד בגלות, עם כל הטענות שבה,

– עונים לו: אלו הם פראי-אדם ("ווילדאטשען") שמעכבים את הגאולה, מחזיקים את עצמם, את יהודים אחרים ואת כל בני ישראל, "שכינתא בגלותא"¹⁰ וכל סדר ההשתלשלות – בגלות, רחמנא-ליצלן!...

ומיהו זה ואיזה הוא אשר יבוא ויאמר שהוא היודע מהו רצונך של מקום, ושרצונך של מקום שבני ישראל, שכינתא וכל סדר ההשתלשלות – ישארו בגלות!?!...

ע"כ ישנה ההוראה מהמשנה הנ"ל, שחלק מעבודת השם ("כדי שיעשה רצונך כרצונך") של יהודי היא: לעשות רצון למעלה – "עשה רצונך כרצונך" – להביא תיכף ומיד את הגאולה האמיתית והשלימה.

ה. ויה"ר שעי"ז שיהודים צועקים ותובעים עוד בזמן הגלות שהגאולה תבוא כבר – בודאי יפעלו אצל הקב"ה, ותיכף ומיד, עוד בגלות, יכניסו את האל"ף דאלופו של עולם ב"גולה", ונפעלת מיד ה"גאולה",

ומשיח צדקנו בא מיד, כמדובר לעיל¹¹ – שמשיח בא מיד בשבת פ' מסעי תשד"מ בבית המדרש זה, ומתפללים כולם ביחד תפלת מנחה דשבת זו ב"מקדש אד' כוננו ידיך"¹², וברגע כמימרא ממש!

(תרגום חפשי משיחת ש"פ מסעי ה'תשד"מ – בלתי מוגה)

(7) ראה ספר הישר לר"ת שער יג. הובא בשל"ה סט, (10) ראה מגילה כט, א. זח"א קכ, ב. זח"ג ד, ב. ועוד.
 ב. (11) שיחת ש"פ פנחס תשד"מ – נדפסה בגליון הקודם של "יחי המלך" ע' 7 ואילך.
 (8) משלי כז, יט.
 (9) קידושין פד, ב.
 (12) בשלח טו, יז.

היציאה מהגלות באופן ד"מטות" ו"מסעי"

ההוראה ד"מטות-מסעי" קשורה במיוחד עם הזמן ד"בין המיצרים" – שאז קורין בתורה "מטות-מסעי":

"מסעי" – מורה על כללות זמן הגלות, שאז נמצא יהודי שלא במקומו – "בנים שגלו מעל שולחן אביהם"¹, ב"מדבר העמים"², ולזה צריך להיות הענין ד"מסעי" – לנסוע ולצאת מ"מדבר העמים", ולזה צריך להיות הענין ד"מסעי" – לנסוע ולצאת מ"מדבר העמים", עד לסיום כל המסעות – כשבאים לארץ טובה ורחבה, ארץ ישראל.

וכאן באה ההוראה מהחיבור ד"מטות-מסעי" – שהפעולה ד"מסעי", לצאת מהגלות ולבוא לארץ טובה ורחבה, צריכה להיות בכל התוקף ד"מטות",

הן בנוגע לתפלה ובקשה, דרישה וצעקה "עד מתי"... אשר, במשך כל השנה כולה זמנה הוא, ועאכו"כ בתקופה ד"בין המיצרים", זמן החורבן והגלות כו', אזי הצעקה ד"עד מתי" היא בתוקף גדול יותר, וב"בין המיצרים" גופא – ביום השבת, שעיקר ענינו – תפלה, עד כדי כך, ש"בקושי התירו לדבר דברי תורה בשבת"³,

הן בנוגע לפעולות שעל ידן מבטלים את הענין ד"חטאינו" – סיבת הגלות ("מפני חטאינו גלינו מארצנו"), כללות מעשינו ועבודתנו בכל עניני יהדות, תורה ומצוות⁴, ובפרט בענינים השייכים במיוחד לתקופה ד"בין המיצרים"⁴ – הוספה בלימוד התורה ("משפט"⁵), ובמיוחד, בענינים השייכים לבנין ביהמ"ק וביאת משיח צדקנו, והוספה במצות הצדקה⁵,

אשר, עי"ז ממהרים ומקרבים עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז נזכה לשמוע את "אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל"⁶ (כפי שהולכים לקרוא בתפלת מנחה) – "גואל ראשון הוא גואל אחרון"⁷, במהרה בימינו ממש.

(משיחת ש"פ מטו"מ, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

(1) ברכות ג, סע"א. ועוד.
 (2) יחזקאל כ, לה. וראה לקו"ת פרשתנו (מסעי) פח, (5) ישעי' א, כז. וראה לקו"ת ר"פ דברים.
 ג ואילך. (6) ר"פ דברים.
 (3) ראה ירושלמי שבת פט"ו ה"ג. הובא בס' היראה לר"י אות שיט. וראה תו"א הוספות קיג, א-ב. ובכ"מ.
 (4) ראה לקו"ש חיי"ח ס"ע 419 ואילך. חכ"ג ע' 223.
 (7) ראה דב"ר ספ"ט. וראה בהנסמן בלקו"ש חיי"א ע' 8 הע' 3. לקו"ש חכ"ח ע' 213 הע' 42. וש"נ.
 (8) ראה לקו"ש חיי"ח ס"ע 419 ואילך. חכ"ג ע' 223.

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה שנאל
 יה"ר שתיכף ומיד ממש יקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכו, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות זוג' – תבלחט"א – מרת ח'י' רחל בת שפרינצא שנאל
 ולזכות יוסף יצחק בן רייזל פרומה ש' – לברכה והצלחה בגשמיות וברוחניות
 ולזכות צבי בן ח'י' רחל – לרפואה שלימה וקרובה
 ולזכות כל בני משפחתם שיחיו – לברכות עד בלי די